Tomislav Dragičević: Kupio bih Inu da imam novaca

Autor Guste Santini
Nedjelja, 19 Svibanj 2002 10:25

Kad predsjednik jedne kompanije dade tako snažnu izjavu tada je u osnovi moguće tome imati u vidu dva razloga. Prvi bi bio da blefira što nikako nije moguće tvrditi kada je u pitanju gospodin Dragičević. Ostaje onaj drugi koji u sebi ima i dio želje da se najvaljeno ne dogodi. Mogu i emocije biti prisutne ali odgovornost funkcije i značaj tvrtke za Hrvatsku to mu ne dozvoljavaju. Odmah na početku moram reći da bih isto učinio kao i gospodin Dragičević.

INA nije važna tvrtka. INA nije velika tvrtka. INA je odlučujuća tvrtka za hrvatsku budućnost. To je bitan element u odlučivanju i bitan kriterij ocjene. INA je kao što znamo bila vodeći privredni sistem u prethodnom sistemu kada je prethodna država imala četiri puta veći nacionalni dohodak i pet puta više stanovnika. Tada je to bio dragulj. Danas je Ina za Hrvatsku kruna.

Ne radi se samo o zaposlenosti, ukupnom prihodu, kontroli tržišta, dobiti. INA je najznačajnija za Hrvatsku jer je, nužno, jedna od najznačajnijih poluga razvoja. Ne treba gubiti iz vida da Ina ima svoj dio pameti koji je moguće dalje razvijati. Tu pamet povezati sa inozemnom znači polučiti još bolje rezultate zbog sinergijskih učinaka. Ina kao nacionalna kompanija može biti u dobro kreiranom scenariju snažna lokomotiva koja će «povući» privredni razvoj. Ne radi se samo o izravnim učincima. Neizravni učinci su neuporedivo značajniji.

Cost-benefit analiza bi pokazala da ze vrlo malo dolara prodajemo najznačajniji resurs kojeg još imamo. Proračun, proda li se Ina ili se ne proda, neće rješiti svoje godinama kumulirane probleme. Naprosto valja pitati što ćemo učiniti sutra kada sve prodamo. Očito prodaja nije rješenje ali redefiniranje strategije i redefiniranje pristupa izlaska iz krize može učiniti Inu «rasadnikom» budućih uspjeha. Ako baš hoćete zadržavanje Ine vraća nam šansu da sutra bude bolje nego što nam se to danas čini u ovim olovnim vremenima.